

almindeligt tilgængelig viden fra humanitære organisationer, der beskriver, hvad der sker? Det er det ene spørgsmål. Har statsministeren lært, at han ikke skal orientere sig snævert, når han skal besvare spørgsmål?

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: Hvilke konsekvenser får det ud over den skarpe fordømmelse? Er det sådan, at den danske regering vil kalde den amerikanske ambassadør op på måtten i Udenrigsministeriet og aflevere en meget skarp fordømmelse direkte til amerikanerne? Jeg spørger, fordi Danmark som tidligere krigsførende nation og i dag som besættelsesmagt jo har et særligt ansvar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg ser ikke nogen som helst anledning til at tilkalde den amerikanske ambassadør. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at den amerikanske regering selv, ligesom i øvrigt den britiske, skarpt har fordømt det, der har fundet sted, og jeg har ingen som helst anledning til at tvivle på, at de skyldige bliver draget til ansvar efter de gældende regler. Det er jo netop det, der er forskellen på et totalitært og et demokratisk regime: I et demokratisk regime bliver sådanne sager fuldt oplyst, og de skyldige bliver retsfulgt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 123

Søren Søndergaard (EL):

Ja, bortset fra at den amerikanske regering bad pressen om ikke at skrive om det. Men det er selvfølgelig også en del af statsministerens forståelse af demokrati, at den udøvende magt henvender sig til pressen og siger, at den ikke må skrive om ubehagelige episoder. Men den sag kommer vi tilbage til i morgen, hvor jeg jo har kaldt statsministeren i spørgetiden med et par spørgsmål, bl.a. om den danske vinkel, og så får vi jo at se, om statsministeren ved præcis lige så lidt, som han ved om den amerikanske.

Men jeg har et helt andet spørgsmål til statsministeren. Statsministeren lagde ud med at redegøre om EU, og jeg går ud fra, at statsministeren har været opmærksom på, at der også rodes med forberedelser til et direktiv i Kommissionen. Jeg tror, det er tjenesteydelsesdirektivet, og hvis det bliver indfaset, som der er lagt op til, kommer det til at betyde, at f.eks. et polsk firma

kan udføre et arbejde i Danmark for polske lønninger. Jeg vil godt bede om statsministerens kommentarer til det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det kan jeg klart afvise.

Det er korrekt, at der ligger et udkast til tjenesteydelsesdirektiv. Det har ikke været behandlet endnu, men der ligger et forslag.

Jeg vil gerne understrege, at de regler, der gælder om udstationering af medarbejdere i andre lande, under alle omstændigheder går forud for dette direktiv om tjenesteydelser. Det betyder altså, at f.eks. en polsk virksomhed, der udfører arbejde i Danmark, skal leve op til de regler, der gælder på det danske arbejdsmarked, f.eks. ferieloven, arbejdsmiljølovgivningen og de lovregler, der måtte gælde om arbejdstiden. Alle de love, der gælder på det danske arbejdsmarked, skal et polsk firma, der arbejder i Danmark, leve op til.

For så vidt angår lønforholdene, har arbejdsmarkedets parter i Danmark bedt om, at det er dem selv, der skal påse, at løn- og arbejdsvilkår lever op til det almindeligt gældende niveau i Danmark.

Jeg kan altså fuldstændig afvise påstanden om, at tjenesteydelsesdirektivet skulle give mulighed for, at man kan se væk fra den slags regler i Danmark. Det kan man ikke.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis jeg forstår statsministeren korrekt, vil det sige, at statsministeren fuldstændig kategorisk kan udelukke bare en teoretisk mulighed for en situation, hvor et polsk firma ansætter f.eks. bygningshåndværkere til at udføre arbejde i Danmark på basis af polske lønninger og ikke på basis af danske lønninger. Er det korrekt forstået?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For så vidt angår lønforholdene, er det i Danmark aftalt med arbejdsmarkedets parter, at det er dem, der påser, at de almindelige vilkår på arbejdsmarkedet bliver overholdt.

Jeg går ud fra som en selvfølge, at hvis et polsk firma skulle forsøge at aflønne sine medarbejdere i Danmark med polske lønninger, vil arbejdsmarkedets parter i fælles interesse sørge for, at lønforholdene bliver bragt op på dansk standard. Det har arbejdsgiverne interesse i for at undgå at blive udsat for urimelig konkurrence fra polske virksomheder, og det har fagforenin-